

14 Jan.

(†) Fredstractat imellem Danmark og Sverrig. Slutted i Kiel den 14 Jan. 1814. [Udenl. Departement]. Odense it. Kbhvn 4to.

Gr. D. M. Kongerne af Danmark og Sverrig, beslede af lige Utræde efter at ende den Krig, som uheldigviis har funden Sted mellem Dem, og igien at tilveiebringe Enighed og god Forstaaelse mellem Deres gienfribige Stater paa en Grundbold, som for Stedse kan sikke dens Vedvaerenhed, have til den Ende udnævnt og bemyndiget Befuldmægtigede, nemlig Kongen af Danmark, Hr Edmund Bourke, Kammerherre, Storkors af Dannebrog-Ordenen, Ridder af den hvide Drns Orden; og Kongen af Sverrig, Hr Gustav Baron af Wetterstedt, Hoffantsler Commandeur af Nordstierna-Ordenen, Ridder af den Preussiske røde Drns første Klasse, een af de Aften Medlemmer af det Svenske Academie, hvilke, efter Abværling af deres gienfribige Fuldmagter, ere komne overens om følgende Artikler:

1 Art.) Der skal for Fremtiden være Fred, Ven-skab og god Forstaaelse mellem Kongen af Danmark og Kongen af Sverrig. De høie contraherende Magter skal anvende den største Omhu for at vedligeholde en fuldkommen Enighed mellem Sig, Deres Stater og Under-saatter, og omhyggeligen undgaae Alt, hvad der kan forstyrre denne saa lykkelige tilveiebragte Enighed. 2.)

Da Kongen af Sverrig har tilkiendegivet, at det er Hans uforanderlige Beslutning, ikke at adskille Sin Interesse fra Sine Allieredes, og da Kongen af Danmark ønsker til Sine Undersaatters Fordeel at give Freden al muelig Udstrækning, og Han, paa Kronprindsen af Sverrigs Begiering, har af de Russiske og Preussiske Hoffer modtaget officielle Forsikringer om deres Beredvillighed til at gienoprette med Hoffet i Kiøbenhavn de forrige fredelige og venstabelige Forhold, saaledes som de vare før Bruddet; saa

14 Jan.

saa lover og forpligter. Han sig herved paa den formeligste og meest forhindende Maade tilintet at forsømme af hvad fra Hans Side kan føre til en hastig Fredsslutning mellem Ham og Keiseren over alle Russier og Kongen af Preussen. Kongen af Sverrig lover at anvende Sin Indflydelse hos Sine Allierede, for at dette gavnlige Værk kan snarest mueligt fuldføres. 3.) Kongen af Danmark,

for at give en tydelig Prøve paa at det er Hans Wille igien at tilveiebringe den nøieste Forbindelse med Kongen af Sverrigs høie Allierede, og i den faste Overbeviisning, fra Deres Side at finde samme Utræde til hurtigen at tilveiebringe Freden, saadan som den var før Bruddet, lover formelig og virksom at tiltræde den fælleds Sag mod de Franskes Keiser, at erklære denne Monark Krig, og til den Hensigt forene et bestemt Antal danske Tropper med den forenede Nord-Tydske Armee under Kronprindsen af Sverrigs Befaling; Alt paa den Maade og ifølge de Bestemmelser, som senere ere fastsatte i den Fredstractat, der i Dag er underskrevet mellem Kongen af Danmark og Kongen af Storbritannien og Irland.

4.) Kongen af Danmark frasier Sig, saavel for Sig Selv, som for Sine Efterfølgere til Trohen og til Kongeriget Danmark, igienkaldeligen og for bestandig til Fordeel for Kongen af Sverrig og for Hans Efterfølgere til Tronen og Kongeriget Sverrig, alle Sine Rettigheder og Adkomster til Kongeriget Norge, nemlig til de her opregnede Bispedømmer og Stifter: Christiansand, Bergen, Aggershuus og Trondhiem med Nordlandene og Finmarken lige indtil Grændsen af det Russiske Rige. Disse Bispedømmer, Stifter og Provindsler, der udgjøre hele Kongeriget Norge, tilligemed alle Indvaanere, Byer, Havne, Fæstninger, Landsbyer og Der paa alle Ryster af dette Kongerige, saavelsof de tilhørende Besiddelser — Grønland, Færøerne og Island ikke deri indbe-

greb

14 Jan.

grebne — ligesom alle Forrettigheder, Rettigheder og Fordele, skal for Fremtiden tilhøre Kongen af Sverrig med fuld Eiendomsret og Souverainitet, og danne et Kongerige forenet med det Svenske. Til den Ende forpligter Kongen af Danmark Sig paa den høitideligste og meest forbindende Maade, saavel for Sig, som for Sine Efterfølgere og for hele Kongeriget Danmark, til aldrig at gjøre nogen directe eller indirecte Forbring paa Kongeriget Norge eller paa nogen af dets Bispedømmer, Stifter, Her og Landstrækninger, hvis Indbyggere alle ere, ved og i Kraft af nærværende Afstaelse, løste fra den Hylbings- og Trofskabs-Eed, som de have svoret Kongen og Danmarks Krone.

5.) Kongen af Sverrig forpligter Sig paa den formeligste og meest forbindende Maade, til at lade Indvaanerne af Kongeriget Norge og dets tilhørende Dele beholde Nydelsen af deres Love, Fritagelser, Rettigheder, Friheder og Privilegier saadanne som de ere for nærværende Tid.

6.) Da det hele Beløb af det danske Monarchies Gield hestet ligesaavel paa Kongeriget Norge som paa de øvrige Dele af Staten, saa forbinder Kongen af Sverrig Sig i Sin Egenkab af Norges Souverain til at paatage Sig en Deel af samme, der svarer til Norges Folkemængde og Indtægtskilber i Forhold til Danmarks. Ved offentlig Gield forstaaes den, som Danmark har gjort, saavel i Udlandet, som indenrigs. Denne sidste bestaaer i Kongelige og Stats-Obligationer og i Massen af Banksedler og andre repræsentative Papirer, udgivne ifølge Rgl. Authorisation, som nu findes i Omløb i de to Kongeriger. Det nøiagtige Beløb af denne Gield d. 1 Jan. 1814 skal bestemmes ved Commissarier, som begge Regjeringer til den Ende skal udnævne, for at gjøre en rigtig Fordeling af samme, grundet paa Norges og Danmarks gjensidige Folkemængde og Indtægtskilber. Disse Commissarier skal samles i Kjøbenhavn inden een Maaned efter

Udveks

14 Jan.

Udvekslingen af nærværende Tractats Ratificationer. De skal saa hastig, som mueligt, ende deres Arbejde, og i det seneste inden Udgangen af 1814. Dog maae derved forstaaes, at Kongen af Sverrig, i Sin Egenkab af Norges Souverain, ikke skal tage Deel i Garantien af anden Gield end den, som her ovenfor er omtalt, der tilhører Kongeriget Danmark i Almindelighed, og til hvis Afbetaling alle Dele af dette Kongerige for Norges Afstræbelse burde bidrage.

7.) Kongen af Sverrig frasiger Sig, saavel for Sig Selv, som for Sine Efterfølgere til Sverrigs Trone og Kongerige, uigienksabeligen og for bestandig til Fordeel for Kongen af Danmark og for Hans Arvinger til Danmarks Trone og Kongerige, alle Sine Rettigheder og Adkomster til Hertugdømmet Svensk Pommern og Fyrstendømmet Ven Rygen. Disse Provindser, med alle deres Indvaanere, Byer, Havne, Fæstninger, Landsbyer og Her, saavel som de tilhørende Dele, Forrettigheder, Rettigheder og Fordele, skal for Fremtiden med fuldkommen Eiendomsret og Souverainitet tilhøre Kongeriget Danmark og indlemmes til samme. Til den Ende forpligter Kongen af Sverrig Sig paa den høitideligste og meest forbindende Maade, saavel for Sig, som for Sine Efterfølgere og for hele Kongeriget Sverrig, til aldrig at gjøre nogen directe eller indirecte Forbring paa de ovennævnte Provindser, Her og Landstrækninger, hvis Indbyggere alle ere ved og i Kraft af denne Afstaelse løste fra den Hylbings- og Trofskabs-Eed, som de have svoret Kongen og Kronen Sverrig.

8.) Kongen af Danmark forpligter Sig paa den formeligste og mest forbindende Maade til at lade Indvaanerne af det svenske Pommern og af Ven Rygen med deres tilhørende Dele beholde Nydelsen af deres Love, Fritagelser, Rettigheder, Friheder og Privilegier, saaledes som de for nærværende Tid ere og findes indførte i de constitutio-

14 Jan.

tutionelle Acter fra Aarene 1810 og 1811. Da den svenske Papiir-Mynt aldrig har været indført i svensk Pommern, saa forbinder Kongen af Danmark Sig til ingen Forandring at gjøre i Landets Myntfod uden Stændernes Deeltagelse og Bifald.

9.) Da Kongen af Sverrig, ved d. 6 Art. af Alliance-Traktaten med R. af Storbritannien d. 3 Mart. 1813, har forbundet Sig til, i en Række af Tyve Aar, at regne fra Udbørlingen af samme Tractats Ratificationer, at tilstede Hans Britanniske Majestæts Undersaatter Oplagsret i Stralsunds Havn for alle de Varer, Artikler og Frembringelser enten fra Storbritannien eller fra dens Colonier, der findes indblæbte i svenske eller engelske Skibe, imod at betale en Oplags-Udgift for alle Varer uden Forskiel af een Procento ad valorem og af sammes Beløb for Udsørselen, saa lover Kongen af Danmark i sin nye Egenkab af Souverain over Svensk Pommern, at opfylde denne Bestemmelse og at fornye den i den mellem Danmark og Storbritannien afsluttede Tractat, ved istædsfor svenske Skibe at sætte danske.

10.) Den offentlige Gæld, som er gjort ved det Rgl. Pommerske Kammer, bliver til Byrde for Kongen af Danmark, som dette Hertugdoms Souverain, der garanterer alle dithen hørende Bestemmelser efter Forpligtelsernes Indhold og til de Lider, da disse skulle gaae i Opfyldelse.

11.) Kongen af Danmark anerkender de af Kongen af Sverrig indtil denne Dag giorte Donationer af Domainier eller Indkomster i svensk Pommern og paa Den Rygen, beløbende sig til en aarlig Sum af 43000 Daler Pommersk Courant, og forpligter Sig til at vedligeholde Donatarierne i fuld og roelig Besiddelse af de Godser, Rettigheder og Indkomster, som ere dem skænkede, saa at de ubehindret kan nyde dem og raade over dem, ved at indkræve og udføre Producterne, sælge og afhænde dem; ligeledes udføre Værdien af dem,

alt

14 Jan.

alt uden nogen slags Forhindring og uden at underkastes nogen Afgift af Salget, nogen Forandring, noget Fradrag eller andet lignende under hvilket Navn nævnes kan. De tvende høie contraherende Parter ere komne overeens om, at alle Bestemmelser i den 26 Art., som findes anført herefter, angaaende Salget i et Tidrum af Sex Aar af private Eiendomme, tilhørende Individer, som attraae at forlade den ene eller anden Magts Stater, ere ogsaa, ifølge nærværende Tractat, at anvende paa de Donatariet i Pommern og paa Den Rygen, som ikke ere boesatte der. Disse skal beholde deres Donationer som alle andre private Eiendomme.

12.) Kongen af Danmark og R. af Sverrig forpligte Sig gjensidigen paa det høitideligste til aldrig at afvige i Henseende til Anvendelsen af Midler, henlagte til milde Stiftelser eller til offentligt Brug, fra den oprindelige Bestemmelse, der er dem givet i de Lande, de have erhvervet ifølge nærværende Tractat, nemlig Kongeriget Norge og Hertugdømmet Svensk Pommern med deres gjensidig tilhørende Dele. Kongen af Sverrig lover, ifølge af denne almindelige indgangne Forpligtelse, at vedligeholde det i Norge stiftede Universitet, ligesom Kongen af Danmark forbinder Sig til at vedligeholde Universitetet i Greifswald. De offentlige Embedsmænds Lønninger, saavel i Norge som i Pommern, skal udredes af den erhvervende Magt, at regne fra den første Dag af det Aartal, i hvilket Besættelsen af det ene eller det andet Land skal være iværksat. De tvende høie contraherende Parter skal lade de Pensionister, der ere boesatte i Norge eller Pommern, beholde de Pensioner, som af deres forrige Regjeringer ere blevne dem tilskaaede, uden Fradrag eller nogen Forandring.

13.) Da Kongen af Sverrig vil, for saavidt det berøer paa Ham, bidrage til at Kongen af Danmark erholder Stadeslæsholdelse for Afstaaelsen af Norge, og da

XVII Deel.

G

Hans

14 Jan.

Hans Svenske Majestæt nyelig har givet en tydelig Prøve paa dette Sindelag ved Afstaaelsen af Svenske Pommeren og af Den Rygen, saa forpligter Han Sig til at anvende Sine bona officia hos Sine Allierede, ligesom de Midler, der ere i Hans Magt, for ved en almindelig Fred fremdeles at forskaffe Kongen af Danmark passende Skadesløsholdelse for Kongeriget Norge. 14.) Strax efter at nærværende Tractat er underskrevet, skal man umiddelbar og med Hurtighed berom give Underretning til Generalerne og de respective Armeer, hvorpaa Siendelig hederne skal ganske ophøre fra begge Sider saavel til lands som tilvands! De, som kan foresalde i Mellemtiden, skal betragtes som ikke indtrufne, og skal ikke forarsage noget Brud paa denne Tractat. Man skal troeligen erstatte hinanden alt, hvad der kan være bleven taget i Mellemtiden fra begge Sider. 15.) Man er mellem de tvende høie contraherende Parter kommen formelig overeens om, at fra nærværende Tractats Underskrift skal alle Contributioner, Betalinger af Penge, Requisitioner, Leverancer eller Anskaaffelser, af hvad Art de end ere, ophøre, og at de, som kunne være blevene forbrede for denne Tid, ikke skal vorde indkrævede. Man er ligeledes kommen overeens om, at al privat Eiendom, som har været lagt under Beslag i de ved den Nord. Tyske Armee besatte Provindser, skal gives Eierne tilbage. Dog undtages de Skibe, som, tilhørende Undersaatter af Kongen af Sverrig og af Hans Allierede, maatte være blevene tilbagetagne i Havnene af Slesvig og Holsteen, hvilke skal tilhøre ovennævnte Eiere, der frit og efter eget Godbefindende kan disponere over samme. Der skal ud nævnes Commissarier fra begge Sider, som, forsynede med giensidige Fuldmagter fra begge de høie contraherende Parter, skal, umiddelbar efter nærværende Tractats Underskrift, overlevere og modtage de befæstede Pladse

14 Jan.

og de fra begge Sider afstaaede Lande, i Overeensstemmelse med 4 og 7 Art.; ligeledes besørge Rømningen af Hans Danske Majestæts Besiddelser, der ere besatte af den forenede Nord. Tyske Armee. Disse Commissarier skulle i Mindelighed komme overeens om alle de Punkter, som her ikke kan særskilt bedøres. Der er imellem de 2de høie contraherende Parter bleven fastsat som ufravigelige Grundsætninger for bemeldte Commissariers Handlemåde og Myndighed: 1mo.) At Hertugdømmet Slesvig, deri indbegrebet Fæstningen Frederiksort, skal umiddelbar efter nærværende Tractats Underskrift rømmes af de allierede Tropper. 2do.) At fra samme Tid af skal de allierede Tropper begynde efterhaanden at rømme Hertugdømmet Holsteen, med Undtagelse af de Tropper, der høre til det Corps, der blokerer Hamborg; saaledes at, umiddelbar efter Udvejlingen af nærværende Tractats Ratificationer, skal hele Hertugdømmet være rømmet af de allierede og igien overleveres til Kongen af Danmarks Tropper. 3tio.) At Fæstningen Glückstadt skal rømmes og overleveres Kongen af Danmarks Tropper umiddelbar efter at denne Souverains Ratification af nærværende Tractat er udvejlet mod Kronprindsen af Sverrigs foreløbige Ratification, under Forventelsen af Kongen af Sverrigs. 4to.) At de svenske Tropper, som forblive i Holsteen lige til dets Rømning, skal, som en Folge af de gienoprettede venstfælige Forbindelser mellem de tvende Magter, i dette Mellemrum strax betale alle deres Fornødenheder i Overeensstemmelse med en særdeles Overeenskomst, der til denne Hensigt skal træffes med de danske Autoriteter. Dog kan disse ligesaa lidt nægte deres Medvirking og Bistand til at forsyne Tropperne med det Fornødne, som hine kan gjøre nogen directe Requisition af hvilken som helst Natur hos Indbyggerne. 5to.) At de svenske Tropper skal umiddelbar efter nærværende Trac-

14 Jan.

tats Underkrift gaae ind i Norge og besætte de værende faste Pladse. Kongen af Danmark forbinder Sig til i denne Hensigt at give de fornødne Befalinger paa den Maade, som næiere er udviklet i 16 Art. 6to.) At svenske Pommern og Den Rygen skal rømmes af de svenske Tropper og overleveres til Kongen af Danmark, naar Fæstningerne Frederikshald og Kongsvinger, Fredrikstad og Aggershusn i Norge ere blevne besatte af svenske Tropper. 16.) For at lette Udsættelsen af 15 Art., forpligte Kongerne af Danmark og Sverrig Sig gjensidigen paa den meest forbindende Maade, til strax efter nærværende Tractats Underkrift at udstæde Proclamationer til Indvaanerne af de fra begge Sider afstaaede Lande, som underrette dem om den Forandring, som er foregaaet i deres Stilling, løse dem fra deres Trokssæd og indbyde dem til med Roelighed at modtage deres nye Souverainers Tropper, som maatte komme ind i deres Land. De skal til samme Tid give de fornødne Befalinger til de gjensidige saavel militære som civile Autoriteter med Hensyn til Overleverelsen af Fæstningerne og de faste Pladse, af Arsenalerne eller andre militaire Etablissementer af hvilket som helst Navn eller Egenkab; ligeledes af Kronens Eiendomme og Tilliggender uden nogen Undtagelse, og saaledes at det affstaaede Land gaaer roelig og ganske over under den nye Souverains Herredømme. De skal umiddelbar tilbagekalde fra de affstaaede Lande deres General-Gouverneurer og andre offentlige ikke indfødte Embedsmænd, som ikke vil beslutte sig til at forblive under den nye Regjering, og skal i Almindelighed tage de meest passende Forholdsregler, som staae i deres Magt, for at forekomme al Forhaling i Udsættelsen, og Brud paa Bestemmelsen i nærværende Tractat. 17.) Krigsfangerne skal gjensidigen sættes i Frihed uden nogen Undtagelse og uden Hensyn til Forskiellen i Antal.

D

14 Jan.

De skal friegives i Masse i den mueligst korte Tid paa eet eller flere passende Steder af de gjensidige Grændser, og de skal etholde alle de Lettelsler, som Gienoprettelsen af god Naboskab fører med sig, fra Regjeringens Side i det Land, hvor de have været tilbageholdte. Denne skal ogsaa bære Udgifterne af deres Transport lige til det Sted, hvor Udsættelsen skal ske. De to Regjeringer gjøres ansvarlige for Betalingen af den Gield, som Krigsfangerne kan have gjort paa de Steder, hvor de have været tilbageholdte. Regningerne derover skal gjensidigen afgives inden to Maanedter efter Underkriften af nærværende Fredstractat, og skal betales saa snart See kan. 18.) Det Bøllag, som ved Krigserklæringens Udstædelse har været lagt paa de to Souverainers gjensidige Undersaatters faste og løse Eiendomme, saavel som den Embargo, der er bleven lagt paa deres Skibe i de to forskjellige Landes Havne, skal hæves fra den Tid af, da denne Tractat er ratificeret. De gjensidige Undersaatters Fordringer, hvis Forsælgelse for Dømsstolene er ved Fredsbruddet bleven udsat, skal fra samme Tid af paa nye begynde. 19.) Kongen af Sverrig frasiger Sig til Fordeel for Hans Danske Majestæt alle Reclamationer i Anledning af de ved danske Kapere siden Freden til Jønkøping, indtil Begyndelsen af nærværende Krig, opbragte svenske Skibe og Ladninger. 20.) De Norske, der for nærværende Tid befinde sig i Danmark, og omvendt, de Danske i Norge, saavel som de Pomeraner, der befinde sig i Sverrig, og de Svenske i Pommern, skal have fuld Frihed til at vende tilbage til deres Fødeland, og at raade over deres roelige og uroelige Gods uden at betale nogen Udsættels-Told eller anden Afgift, der i denne Henseende maatte være paabuden. De tvende høie Magters Undersaatter, der ere boesatte i eet af de to Lande, i Norge eller i Danmark, skal have fuldkommen Frihed

E 3

at

14 Jan.

at boesætte sig i det andet inden et Tidsrum af Sex Aar, at regne fra den Dag, da Udverlingen af nærværende Tractats Ratificationer skeer, og skal forpligtes til i ovennævnte Tidsrum at sælge eller afhænde deres Eiendom til en Udsættelse af den Magt, hvis Stater de ønske at forlade. Det er ligeledes forbeholdt de tvende contraherende Staters Undersaatter, der ere boesatte i eet af de to Lande, nemlig i Sverrig eller Pommern med Den Rygen, at boesætte sig i det andet inden Forløbet af samme Tid, og under samme Betingelser, som her ovenfor ere anførte. Ejendomme, tilhørende de Personer, som ved Udløbet af denne Tid ikke have fulgt denne Bestemmelse, skal sælges ved offentlig Auction efter Dyrighedens Foranstaltning, for at Beløbet kan indhændiges Eierne. Det skal staae enhver frit for, i de Sex Aar, der ere fastsatte ovenfor, at gjøre saadant Brug af deres Eiendomme, som de finde for godt, i det den fredelige Nydelse deraf er dem høitideligen lovet og garanteret. De kan, saavelsom deres Agenter, frit begyde dem fra een Stat til en anden, for at bestyre deres Anliggender, uden at derved den ringeste Forhindring skal lægges dem i Veien i deres Egenkab af den ene eller anden Magts Undersaatter.

21.) Alle Domaines-Arkomster, Archiver og andre offentlige og private Documenter, Planer, Kort over Fæstninger, Byer og Lande, der ved nærværende Tractat afdraadte til Kongen af Danmark og Kongen af Sverrig, derunder indbefatter de Kort og Papirer, som henhøre til Landmaalingss-Contoiret, skal uden Undtagelse udleveres fra begge Sider ved de danske og svenske offentlige Embedsmænd inden Sex Maanedes, eller, hvis dette erkiendes for umuligt, i det seneste inden Et Aar.

22.) Saavel den offentlige som private Gield, der er gjort af Pomeranere i Sverrig, og omvendt af Svenske i Pommern, saavelsom af Norske i Danmark og af Danske

14 Jan.

Danske i Norge, skal afbetales til de fastsatte Løber og Betingelser.

23.) Da de Lande, der i Kraft af nærværende Tractat forenes med Kongerigerne Danmark og Sverrig, ere bundne til deres forudmødte Møderland ved Handelsforbindelser, som en lang Sædvane, som Naboeskab og gensidig Trang have gjort næsten uundværlige, saa have de høie contraherende Parter, bestaaende af det Danske, at vedligeholde disse Midler til gensidig Fordeel for deres Undersaatter, indgaaet, strax at skrive til Afslutningen af en Handels-Tractat mellem begge Lande. Imidlertid ere de bleve enige om, i Løbet af eet Aar at vedligeholde de nu mellem Danmark og Norge, og Pommern og Sverrig tilværende Handels-Forhold, dette Aar at regne fra Udverlingen af nærværende Tractats Ratificationer.

24.) Alle Effekter af hvadsomhelst Natur eller Betydning, som tilhøre den svenske Armee, der nu er paa Fastlandet, og som findes i svensk Pommern eller paa Den Rygen, kan frit derfra udføres til Sverrig, uden at nogen Udførsels-Told eller anden Afgift skal kunne fordras eller høves. Det Artillerie og de militaire Effekter, som tilhøre Fæstningen Stralsund og de befæstede Punkter i Pommern og paa Den Rygen, skal vedligeholdes i deres nærværende Forfatning for at overgives Hans Danske Majestæt. De Krigsfartøier, som tilhøre den danske eller svenske Marine, saavelsom Paquetbaadene, kan ubehindret drages tilbage fra Norge og fra Pommern, saasnart Aarstiden tillader det. Det er ligeledes indgaaet mellem de tvende høie contraherende Parter, at medens nærværende Krig vedvarer, og indtil den svenske Armees Tilbagekomst fra Fastlandet til Sverrig, skal Communicationen over Pommern og Den Rygen stedse forblive aaben for Postkælle, Courerere, Tropper, Convoier og militaire Transporter af alle Slags; og forbinder Hans Svenske Majestæt Sig

14 Jan.

derimod til at betale alle de Omkostninger, som denne Passage kunde forarsage. 25.) Den 6te Art. af Tractaten i Tønsøping (10 Dec. 1809), ang. Posternes Gang, er ude af Kraft, da Reciprociteten ved Norges Afstaaelse til Sverrig er ophørt. 26.) En

hver Embedsmand i Norge, har være Dansk eller Norsk, skal uden Bæmselighed erholde sin Afsted, dersom han søger den inden et Aar efter nærværende Tractats Ratification. Denne Artikel er ligeledes anvendelig paa de Norske, der ere ansatte i Danmark, og de skal ikke udsættes for nogenlags Forsølgelse eller Vebredelse for at have søgt samme. Bestemmelserne i nærværende Artikel ere ogsaa anvendelige paa Embedsmændene i Pommeren, der være Svenske eller Pomeranere. 27.)

De imellem Deres Danske og Svenske Majestæters Forgangere afsluttede Fredstractater, navnlig den i Kjøbenhavn af 27 Maj 1660 og de i Stockholm af 3 Jun. og i Fredensborg af 3 Jul. 1720, saavelsom Trakt. i Tønsøping af 10 Dec. 1809, ere fornyede ved nærværende Artikel og i hele deres Udstrækning igien satte i fuld Kraft saavelsom i Henseende til deres Bestemmelser, forsaavidt disse ikke ere stridende mod de i nærværende Tractats Artikler indeholdte Bestemmelser. 28.) Nærværende

Tractats Ratificationer skal udleveres i Kjøbenhavn inden fire Uger fra den Dato af at regne, da den er underskrevet, eller for, om Ksee kan.

Separat-Art. Kongen af Danmark, stolende fuldkommen paa Hans Svenske og Hans Britanniske Majestæters bona officia, for snarest mueligt at gienoprette alle fredelige og venskabelige Forhold mellem Kongen af Danmark og Keiseren over alle Russer og Kongen af Preussen, saaledes som de være før Krigen, samtykker i, umiddelbart at lade alle Siendeligheder ophøre mod disse Magter, der ere Allierede af Sverrig og Storbritannien.

Alle

14 Jan.

Alle de Priser, der gøres efter nærværende Tractats Undertegning, skal gives tilbage, i det Kongen af Danmark skoler paa en fuldkommen Reciprocitet i denne Henseende. Nærværende Separat-Artikel skal have samme Kraft og Gyldighed, som om den Deb for Deb var indrykket i den i Dag underskrevne Freds-Tractat, og skal til samme Tid ratificeres.

(+) Fredstractat imellem Danmark og Storbritannien. Slutet i Kiel d. 14 Jan. 1814. Med dertil hørende Tillægs-Art. Lit. A & B, sluttede i Lübeck d. 7 Apr. f. A. [Udenl. Departement]. Kjøbenhavn 4to.

Gr. Da D. M. Kongerne af Danmark og af det forenede Kongerige Storbritannien og Irland inderligen have attraaet at ende den Krigs Ulykker, som saa længe har afsluttet Deres Stater, og igien at tilveiebringe det forrige venskabelige Forhold og gode Forstaaelse, saa have De fundet det passende, til den Ende at udnævne gienfribige Befuldmægtigede, nemlig Kongen af Danmark, Kammerherre Hr Edmund Bourke, Storkors af Dannebrogen og Ridder af den hvide Drn, og H. R. Hr Prinds-Regenten, i Kongen af Storbritanniens etc. Navn og paa Hans Begne, Hr Edward Thornton, Ridder, overordentlig Gesandt og befuldmægtiget Minister hos Kongen af Sverrig; hvilke Befuldmægtigede, efter Udvevling af deres Fuldmagter, befundne i fuld og gyldig Form, ere komne overeens om følgende Artikler:

1.) Fra det Dødt af, da denne Tractat er underskrevet, skal der være Fred og Venskab imellem Kongen af Danmark og Kongen af Storbritannien etc., saavelsom imellem Deres Kongeriger, Stater og gienfribige Undersaatter i alle Verdens Dele. Alle Siendeligheder mellem dem skal ophøre og alle Priser, tagne fra Undersaatter af de gienfribige Nationer, skal fra det Dødt af, da denne Tractat er underskrevet, betragtes som ikke giorte og tilbagegives

E 5

deres